

قبطان سنور سنور دیوغ دمیل^۱

از مقام اخلاص و دولتخواهی خود را مذکور خاطر عاظم
 ملازمین ملک اعظم القبطان فی الزمان المشکور بكل اللسان، بعدل
 المروة والاحسان می آورد و در کل حال، مخلص و دولتخواه است.
 بعد از عرض خدمتکاری به عز عرض نواب کامیاب می رساند که
 ملازمین عالیشان امین و خاطر عظمت افتخار اعظام را مرآة
 فی الزمان بجمال الامارة والسعادة و [—] محمود پناها و قدره نواب
 عظام ابد ایام دولتهم و خویشان از قدیم الزمان اباعن جد به دولت
 پادشاهان جرون معاش و لباس و اوقات گذرانیده اند و همه ساله
 از سر اخلاص که داشته اند ملکی از ممالک پادشاه در اطرافشان
 بوده و مادام خدمتکاریمها [ی] شایسته از سراخلاص [به نو]عی

رسانیده‌اند و هیچ قصوری در خدمت پادشاه پرتکال و پادشاه‌چرون
نکرده‌اند و [-] این زمین در این جانب وطن ساخته‌اند و در این
ملك كمر خدمتکاری بسته‌اند و پادشاه جهت معاش ، ایشان را از
مال قلهات مبلغ بیست و هفت لك حواله دولت ایشان فرموده‌اند که
هر کس که وزیر باشد بدهد و همه ساله فرمان و برات مجدد نطلبند
و فرامین کپتن تمران نیز بدین موجب در دست دارند و چون سابقاً
به دولت پادشاه گرفته‌اند و بلکه به اعتماد شفقت شما توقع زیاده
از این داشتند، امسال که رجوع خدمتکاری این ملك به این بنده
فرموده‌اند و میانه من و ایشان قدیمأ اخلاص و یکجهمتی و یگانگی
است، همین قاعده خود میطلبند و به واسطه آنکه ناخدا شمسی
می‌نویسد که مال ملك تمام حواله من است و به کس ندهد، اکنون
این مخلص در توقف و تأمل است که ایشان جمعی از او مستحق‌اند.
در این باب این خدمتکار چه جواب ایشان گوید که چند فرامین
پادشاه و کپتن تمر دارند که همه ساله بستانند. این زمان در این باب
نواب ملازمان به غور رسند و اندیشه این صورت فرمایند که ایشان
مخلص و خدمتکار پادشاه و ملازمان‌اند و در این جانب کسر اخلاص و
خدمتکاری بر میان جان بسته‌اند و لایق‌اند تا بر ملازمان واضح
باشد. الباقی وابسته به شفقت و عطوفت و غور رسی ملازمان
است. بیش از این گستاخی و تصدیع نمی‌نماید و الامر الاعلی
من الخادم المملوك راشد بن احمد .